

9. Persecuția sub Aurelian (270 –275)

Lucius Domitius Aurelianus

(n. 9 septembrie 214, Moesia, Panonia – d. 275, Çorlu, în apropiere de Byzantion), cunoscut drept Aurelian, a fost un împărat roman (270–275).

În politica internă Aurelian s-a comportat ca un suveran absolut. Purta diademă solară, purpura și veșminte bogate și, după obiceiul regilor orientali, s-a autointitulat *Dominus et Deus*. Personalitate inteligentă și energică, Aurelian întărește autoritatea imperială și întreprinde o serie de reforme administrative și economice vizând consolidarea statului în vederea depășirii crizei din secolul al III-lea.

Cultul zeului soare, *sol invictus*, este ridicat la rangul de religie a întregului imperiu. A efectuat o reformă monetară (emisiuni de aur, argint și aramă) care a înviorat schimburile comerciale. În această vreme a fost decapitat episcopul Romei, Felix. Un alt creștin bogat a fost decapitat fiindcă și-a împărțit averea săracilor.

10. Persecuția sub Dioclețian (284 –305)

Gaius Aurelius Valerius Diocletianus (244–311), cunoscut drept Dioclețian, a fost împărat roman de la 20 noiembrie 284 până la 1 mai 305.

Acestei domnii îi corespunde ultimul val de persecuție, și cel de-al 2-lea care a cuprins întreg imperiul.

Dioclețian a ajuns la tronul imperiului într-o perioadă de dezordine politică. În dorința lui de a stabili ordinea în imperiu, a desființat puterea senatului instituind o monarhie despotică. De aici a izvorât cea mai mare persecuție a creștinilor de până atunci, și ultima din seria celor 10 valuri.

Prin edictele pe care le-a emis, împăratul a poruncit sistarea întâlnirilor creștinilor, distrugerea bisericilor, destituirea slujitorilor bisericești, întemnițarea celor ce nu renunțau la credința și arderea Scripturilor.

În vremea aceea, închisorile s-au umplut cu creștini în așa măsură încât nu mai era loc pentru criminali (consemnează Eusebiu).

Cea mai ușoară pedeapsă era trimiterea într-un lagăr de muncă roman, unde condamnații munceau în mine până la moarte.

În 305, Dioclețian a abdicat, și astfel ritmul persecuției a scăzut remarcabil, ca să înceteze definitiv odată cu venirea la tron a lui Constantin.

Rezultatele persecuției

- creșterea bisericii (în anul 300, creștinii constituiau în jur de 15% din populația imperiului)

IMPĂRĂTOR DIOCLETIANUS	HEAD OF THE EMPEROR
BASIS (S. 284 - 305)	DIOCLETIANUS (S. 284 - 305 AD)
Material:	Marble
Historical Context:	Persecution of Christians
Provenance:	From the Late 3rd century AD
No.:	4881